

Vestitorul

Buletinul Parohiei "Sf. Apostoli Petru si Pavel"
Kitchener – Waterloo, Ontario

Februarie 2003

Editor: Pr. Didel Furtuna

"Acum slobozeste pe robul Tau, Stapane, dupa cuvantul Tau, in pace. Ca vazura ochii mei mantuirea Ta, pe care ai gatit-o inaintea fetei tuturor popoarelor. Lumina spre descoperirea neamurilor si slava poporului Tau, Israel." (Luca 2, 29-32)

Acum slobozeste...

Intampinarea Domnului este ultimul praznic imparatesc care ne aminteste de pruncia Mantuitorului Hristos. Fiul lui Dumnezeu isi asuma conditia umana, supunandu-se nu numai legilor naturale, dar si traditiilor religioase iudaice. Dupa ce la opt zile S-a supus circumciziei, la 40 de zile a fost dus de Maica Sa si de dreptul Iosif la Templu spre a fi inchinat. De unde aceasta traditie?

Pentru a cunoaste originea ei trebuie sa ne intoarcem la istoria Vechiului Testament la momentul in care evreii se aflau in robia egipteana. Inainte ca evreii sa fi scapat din robia egipteana, Dumnezeu a pedepsit pe egipteni prin cele zece plagi, ultima si cea mai dramatica fiind moartea intaii nascutilor de parte barbatesca dintre egipteni. Dupa aceasta, Dumnezeu a promulgat o lege prin care intaii nascuti de parte barbatesca dintre iudei sa fie inchinati lui Dumnezeu la Templu, drept rasplata pentru eliberarea lor.

Mai tarziu, Dumnezeu le-a poruncit evreilor ca primii nascuti sa fie rascumparati, intrucat se intelegea ca ar fi fost prea multi daca toti ar fi ramas in slujba Templului. Rascumpararea se putea face aducandu-se jertfa doi porumbei sau doua turturele. In felul acesta, evreii isi aminteau de binefacerea pe care Dumnezeu le-a adus-o prin eliberarea lor din robie.

La fel a procedat si Fecioara Maria cu Iosif. La 40 de zile l-au adus la Templu pe Pruncul Iisus pentru a-L inchina. Au adus cu ei si doi porumbei sau doua turturele drept jertfa de rascumparare. Viata evreilor se desfasura sub semnul indatoririlor religioase, adica sub semnul legaturii cu Dumnezeu.

Evenimentul prezentarii Pruncului Iisus la Templu nu trece neobservat. Ne inchipuim cum toti pruncii, nu numai din Ierusalim, ci din toata Tara Sfanta, erau adusi la Templul din Capitala spre a fi rasumparati, fara sa se fi intimplat ceva deosebit. Un batran, pe nume Simeon, adus acolo de catre Duhul Sfant, in chiar acel moment, a avut revelatia intalnirii cu Mesia.

Exista o legenda in legatura cu batranul Simeon, in care e posibil sa existe cel putin un sambure de adevar. Se spune ca Simeon era atat de inaintat in varsta, incat nimeni nu ii mai stia varsta. Generatii de oameni se nasteau si mureau, dar el nu mai murea. Si de ce nu murea? Se spune ca regele egiptean Ptolomeu Filadelful a chemat la Alexandria 70 de invatati evrei care stiau si limba greaca, pentru a traduce Scriptura in limba greaca. Intre cei 70 se numara si Simeon, pe atunci tanar intelectual in afirmare. Pe toti 70 i-a pus in 70 de incaperi si

toti traduceau in acelasi timp. A doua zi ieseau si isi confruntau traducerile si nu mergeau mai departe pana nu cadeau cu totii de acord in privinta unei versiuni.

Au ajuns la cartea lui Isaia, capitolul 7, versetul 14, unde se spune: "Iata Fecioara va lua in pantece si va naste Fiu...", iar Simeon a tradus cuvantul "alma" (in evreieste) cu "tanara". Textul suna astfel: "Iata tanara va lua in pantece..." A doua zi insa a gasit cuvantul "tanara" sters si inlocuit in greceste cu "fecioara". A crezut ca cineva a intervenit in textul lui, a corectat, dar in ziua urmatoare, si in mai multe zile dupa aceea, s-a intimplat la fel. Pana cand Simeon a auzit un glas care i-a spus ca traducerea corecta este "fecioara" si ca nu va muri pana ce nu o va vedea pe cea care va naste astfel pe Mesia.

Asa s-a convins batranul Simeon ca avea in fata ochiilor lui pe "tanara Fecioara" din textul indoielilor lui. Batranul Simeon isi va fi risipit indoiala dupa ce, probabil, a ascultat istorisirea Fecioarei Maria si dupa ce, in acelasi timp, o alta persoana, proorocita Ana, in varsta de 80 de ani, venise sa-l cunoasca pe Mesia, tot ca urmare a unei revelatii. Atunci batranul Simeon a exclamat acele cuvinte pe care si noi astazi le cantam in slujbele bisericesti: "Acum slobozeste pe robul Tau, Stapan, dupa cuvantul Tau in pace..." Cu alte cuvinte, de acum pot sa mor impacat, intrucat dupa promisiunea Ta, mi-ai descoperit pe Cel ce va mantui toate popoarele, nu numai pe evrei, asa cum in mod egoist evreii credeau.

Batranul Simeon va fi vazut multe generatii de copii adusi la Templu si iata ca indelunga sa asteptare n-a fost zadarnica. Astfel batranul Simeon va fi murit impacat cu sine si cu Dumnezeu si ramane pentru noi un simbol si model de la care trebuie sa invatam ca din aceasta viata e necesar sa plecam impacati cu Dumnezeu, cu semenii si cu noi insine.

Pr. D. Furtuna

Cel nemultumit cu ce are este sclavul vietii materiale

In orice clipa trebuie sa fim stapani pe obiceiurile noastre, gata de a le schimba, daca alte ganduri noi si nobile ne indeamna. Omul nu este o masina care se regleaza odata pentru totdeauna, ci un organism viu, care se adapteaza evenimentelor. Fata de obiceiurile rele trebuie sa fim stapani pe noi insine.

Accidentele nu sunt decat efectele unor stari de lucru defectuoase. Este foarte posibil sa le evitam, modificand atitudinea noastra interioara. Nu este Dumnezeu Cel care se razbuna pe noi, ci noi insine facem aceasta. Exista un fel de a coopera cu legile naturale. In prima clipa a accidentului sa ne intrebam intotdeauna: ce am facut rau si incorect?

Cel nemultumit cu ceea ce are, care vesnic doreste altceva, este sclavul vietii materiale. Cel care se multumeste insa cu putin, cu ceea ce are, ramane stapan pe existenta lui caci este stapan pe trupul lui. In fond, nevoia cea mai mare a oamenilor este nesatul dupa surplus. Indata ce renuntam la artificii, totul devine indestulator, caci nevoia este mai mult o chestiune de imaginatie decat de realitate. Nevoia este incompatibila cu credinta. Cel ce crede cu adevarat niciodata nu-si face griji pentru nevoile lui viitoare. El stie ca Dumnezeu se ingrijeste de soarta lui daca, la randu-i, munceste cinstit si traieste dupa voia si legile lui Dumnezeu. Nu va ingrijiti de ceea ce veti bea, veti manca, va veti imbraca! Cautati imparatie lui Dumnezeu si toate celelalte se vor adauga voua!" Sa cautam imparatia pentru ca sa ni se dea belsugul vietii ar fi un egoism si un calcul interesat, iar credinta ar fi o ipocrizie.

Nu va ingrijiti de ceea ce va fi maine! inevitabil trebuie sa cautam imparatia lui Dumnezeu, sa o zidim in inima noastra, si atunci sigur va veni belsugul peste noi, in sensul ca vom fi multumiti cu ceea ce avem.

Dumnezeu este Acela care stabileste mersul evenimentelor, al fenomenelor naturii, al mariilor cataclisme naturale si al tuturor calamitatilor. In aceste clipe grele, sprijinul si nadejdea noastra vor fi numai la Hristos, credinciosul nostru Prieten. Daca avem obiceiul sa ne ghemuim la pieptul Lui in clipele de mari incercari, ne vom simti aparati de El. Ajutorul Lui va consta in curajul pe care -l vom avea de a privi in fata, fara frica, orice pericol. De ce sa cautam salvarea acolo unde ea nu mai poate fi? De ce sa neglijam adevarata salvare a sufletului nostru?

"Rugati-va neincetat"! Planurile lui Dumnezeu sunt ascunse si tot raul aparent este spre curatirea si desavarsirea mintilor omenesti. Nenorocirile se afla in noi insine, nu in afara noastra. Va plangeti de o fire si de un caracter sensibil, de un temperament pesimist pe care natural le aveti. Mai bine spuneti ca va complaceti in acest fel de a fi si acuzati natura. Orice temperament se poate schimba prin vointa, prin lupta, prin munca zilnica. Nu mai persistati deci in atitudinea voastra distructiva, in a va mentine caracterul vostru mohorat, care va face sa nu inceteze toate nenorocirile.

Cand sunteti lovit in demnitate, in afectiune si in sanatatea voastra, plecati-va in fata lui Dumnezeu si strigati catre El: "Tata iubit, care m-ai creat si nu doresti pieirea mea, a lucrarii mainilor tale; intoarce-mi ochii si mintea de la durerea mea! Acopera-mi privirea, ridica-ma, incalzeste-ma, imprastie-mi suferinta din inima!"

(dupa Georges Barbarin - "Hristos, prietenul clipelor de grea incercare")

Despre Sfanta Litughie

Sfanta Liturghie este cea mai importanta slujba din cadrul cultului crestin ortodox. Maxima ei importanta provine din faptul ca vinul si painea din Sfantul Potir si, respectiv, de pe Sfantul Disc aflate pe Sfanta Masa, devin in timpul epiclezei (rugaciunea prin care preotul invoca de trei ori harul Sfantului Duh) Trupul si Sangele Mantuitorului Hristos sau Sfanta Impartasanie.

Originea Sfantei Liturghii o gasim in ajunul mortii pe cruce a Mantuitorului, la Cina cea de Taina. Atunci serband Pastile impreuna cu ucenicii Sai, "Iisus luand painea si binecuvantand a frant si a dat ucenicilor Sai, zicand: 'Luati, mancati, acesta este Trupul Meu'. Luand apoi paharul si multumind, le-a dat lor zicand: 'Beti dintru acesta toti; acesta este Sangele Meu al Legii celei noi, care pentru multi se varsa, spre iertarea pacatelor.'" (Matei 26, 26-28; Marcu 14, 22-24; Luca 22, 19-20)

Dupa Pogorarea Sfantului Duh, Sfaintii Apostoli si prima comunitate crestina din Ierusalim petreceau in rugaciune si in "frangerea painii". Actualizarea jertfei nesangeroase se va perpetua in sanul comunitatilor crestine din secolele urmatoare, ritualul liturgic devenind din ce in ce mai bogat. De la sfarsitul secolului IV si inceputul secolului V gasim Sfanta Liturghie a Sfantului Ioan Gura de Aur si a Sfantului Vasile cel Mare in forma in care si astazi o pastram in cult.

Cuvantul "liturghie" provine din limba greaca si inseamna "lucrare publica" sau "orice lucru facut in folosul comunitatii". In Biserica Ortodoxa avem trei Liturghi:

1. Liturghia Sf. Ioan Gura de Aur
2. Liturghia Sf. Vasile cel Mare
3. Liturghia Sf. Grigore cel Mare (Dialogul) sau Liturghia Darurilor mai inainte sfintite.

Randuiala Sfintei Liturghii cuprinde doua mari parti:

- a) Proskomidia
- b) Liturghia propriu-zisa

Proskomidia (grecescul "proscomizo" = a pune inainte, a oferi, a face dar) reprezinta pregatirea darurilor de paine si vin, care alcatuiesc materia jertfei.

Liturghia propriu-zisa se imparte in Liturghia catehumenilor si Liturghia credinciosilor.

Liturghia catehumenilor reprezinta prima parte a Sfintei Liturghii de la binecuvantarea mare ("Binecuvantata este imparatia...") pana la "Cei chemati iesiti..." In vechime nu trebuiau sa ramana in biserica catehumenii, adica ce care erau nebotezati, dar se pregateau sa devina crestini. La auzul acestor cuvinte ei trebuiau sa iasa din Biserica.

Aceasta prima parte a Sfintei Liturghii are caracter didactic, intrucat in cadrul ei are ca moment important citirea Apostolului (texte din Biblie ce contin evenimente si invataturi din perioada apostolica) si a Sfintei Evanghelii (texte din cei 4 evanghelisti, Matei, Marcu, Luca si Ioan, ce contin viata si activitatea Mantuitorului de la nasterea Sa pana la inaltarea la cer)

Liturghia credinciosilor are in miezul ei sfantirea si prefacerea Darurilor in Sfantul Trup si Sange si apoi impartasirea cu ele. Se numeste astfel intrucat in vechime luau parte la savarsirea ei numai credinciosii, adica crestinii care promisera botezul si care nu se faceau vinovati de pacate grele.

Randuiala Sfintei Liturghii este, pentru cine o urmareste cu luare aminte, o adevarata scoala de invatatura crestina dar si ocazia pentru oricare dintre noi de a primi cel mai mare dar de pe pamant, Trupul si Sangele Domnului.

Fiecare moment al Sfintei Liturghii repeta si actualizeaza episoade din viata Mantuitorului pe pamant, de la nastere pana la inviere si inaltare. Prin Sfanta Liturghie anticipam si pregustam imparatia lui Dumnezeu inca din aceasta viata. Totodata Sfanta Liturghie este prelungirea vesniciei in temporalitate si posibilitatea pentru fiecare dintre noi a ne articula prin harul dumnezeiesc la viata Sfintei Treimi.

Pr. D. Furtuna

Raspundem cititorilor nostri

De ce Dumnezeu nu ne asculta intotdeauna rugaciunile?

Prin rugaciune noi comunicam cu Dumnezeu. Rugaciunea este modul cel mai simplu si mai direct de a intra in legatura cu Dumnezeu si cu sfintii. Nu intotdeauna insa Dumnezeu raspunde rugaciunilor noastre cum vrem noi. Acest lucru se intimpla din mai multe motive: fie suntem nevrednici de intalnirea cu El; fie cerem ceva rau chiar vatamator sau cerem ceva inutil pentru mantuirea noastra ("Nu stiti ce cereti" spune Mantuitorul apostolilor sai); fie suntem lasati sa staruim in rugaciune spre a deveni constienti si responsabili de importanta intilnirii cu Dumnezeu.

Anunturi

Duminica 16 martie 2003, dupa Sfanta Liturghie, vor avea loc alegeri pentru constituirea noului Consiliu Parohial al parohiei noastre.

Locatia Bisericii noastre se afla in Kitchener, str. Frederick, nr. 74

Persoane de contact pentru eventuale informatii:

Pr. D. Furtuna, 17-15 Vicmount Dr., Kitchener, N2M 5B4, (519) 745-4097

Dl. John Ecsedi (Presedintele Consiliului Parohial) (519) 894-1952